

[Bundvad.]

for mange Mennesker med temmelig stor Formue ad den Vej vilde faa Adgang til Renten. Vi opretholder derfor Ventetilæggene og gaar den anden Vej i Stedet for, giver et Alderstillæg til dem, der er over 80. Den Stilling, vi dèr har taget, er altsaa fuldt sagligt begrundet.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at vi gjorde Forsøg paa at lagde Aldersrentemodtagerne ved at give større Tillæg til de mindrebemidlede end til dem, der har Indtægt ved Pension eller Formue. Det kan man ikke sige vi gør, men vi finder det betænkeligt at give Tillæg over en Bank til Grundbeløbet, for det vilde, som jeg sagde før, betyde, at stadig flere Formueejere kom med.

Jeg glæder mig dog over det ærede Medlems Slutbemærkning, at vi jo kan se paa det i Udvalget. Alene det er opmuntrende, det er ikke en total Afvisning, og jeg tror paa, at vi, naar vi nu kommer til at snakke om det og faar set paa Tallene og fremdraget de Eksempler, vi kender fra Praksis, saamænd nok bliver enige om, at de gamle skal have det Tillæg, som her er foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at han ikke vilde gaa med til 50 Mill. Kr.s Forhøjelse, og det var ud fra Hensynet til den finansielle Situation, at han ikke vilde gaa med, derimod ikke ud fra en social Betragtning. Senere kom det ærede Medlem ind paa Betragtninger over, hvor nær Aldersrenten efter hans Mening efterhaanden var kommet Pensionen. Det ærede Medlem efterlyste Dækning for de 50 Mill. Kr., og jeg forstod, at hvis den kunde skaffes, vilde det ærede Medlem saa eventuelt nok gaa med. Efter hele den Problemstilling, det ærede Medlem selv har sat op, kan man altsaa ikke skaffe Dækning hos de Folk, der har den omtalte Pension, altsaa Folk i det bredere Lag; vi skal have Dækning højere oppe fra, ogsaa efter det ærede Medlems egen Opstilling af Problemerne, og hvis det ærede Medlem gaar med dèr, tror jeg, det bliver temmelig let at skaffe Dækning for de paa-gældende 50 Mill. Kr.

I Forbindelse med Omtalen af Gruppedelingen imellem første, anden og tredje Zone gjorde det ærede Medlem en enkelt Bemærkning om Maksimalpriserne. Det er rigtigt, at der er sket det, at det, man kalder Maksimalpriser, er blevet til Normalpriser. Betegnelsen Maksimalpris siger jo, at det er den højeste Pris, men det er altsaa blevet til Normalpriser, og naar det en enkelt Gang sker, at et Firma afviger fra det Princip og gaar ned paa en mindre Pris, selv om det har

Adgang til at tage en højere, Maksimalprisen, bliver der Røre i Andedammen — tænk blot paa F. D. B.s Nedsættelse af Sæbeprisen!

Det ærede Medlem gjorde endvidere en Række Bemærkninger som Optakt til et almindeligt Forsvar for Folkeforsikringen, ud fra Betragtningen af Stigningen i de ældre Medborgeres Antal og Nedgangen i Antallet inden for de produktive Aldersgrupper. Det er rigtigt. Naar man bl. a. fra Arbejderside er gaaet stærkt ind for en Rationalisering, der med de forhaandenværende produktive Kræfter, baade Maskiner og Mennesker, skulde muliggøre en større Produktion, er det netop, fordi man derigennem regner med at kunne faa Dækning for de sociale Behov, selv om Antallet paa dem, der har disse Behov, bliver større.

Men jeg forstod det ogsaa som en Optakt til det, der kom senere. Det var betænkeligt, mente det ærede Medlem, at Aldersrenten kom saa tæt op mod Pensionen. Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse nogle Tal, som jeg ikke i Farten kan kontrollere, men jeg kan sige, at jeg tror ikke de holder.

Sagen er nemlig den, at et Ægtepar i København ved 65 Aars Alderen vil kunne opnaa fuld Rente med en Formue paa 22 000 Kr. og med en Pension, f. Eks. fra Stat eller Kommune, paa 1100 Kr. Man skal i Pension helt op paa 4800 Kr. for at komme ned paa laveste Rente, der ligger lige over Tolvtededelgrænsen, og naar det er saadan, vil det betyde, at de pensionsberettigede, naar de kommer paa Pension, vil komme til at ligge meget betydeligt over, hvad en Rentemodtager paa højeste Sats alene kan faa i Rente. Jeg siger dette, fordi jeg mener, at det, der blev anført til Forsvar for Folkeforsikringen, ikke er rigtigt.

Med Hensyn til Folkeforsikringssspørgsmaalet blev det i øvrigt, efterhaanden som det ærede Medlem udviklede det, noget, der ikke blot skulde være en Overbygning paa vor nuværende Ordning, men en almindelig Folkeforsikring. Hvis der er Tale om en almindelig Folkeforsikring, der skal ophæve den Ordning, vi har nu, saa siger jeg fra, men hvis der er Tale om en Overbygning, der — muligvis paa et frivilligt Forsikringsgrundlag — kan bygges over det, vi har nu, saa vil vi gerne være med dertil.

Derudover vil jeg saa blot sige, at jeg glæder mig overordentlig over det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Udtalelse om, at der i „Fremtidens Danmark“ dog var noget, der var værd at citere og rose. Nu har vi nys været ude i en Valg-